

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem
św. Jana Ewangelisty
Sanktuarium Opatrzności Bożej w Bartągu

Głos Parafii

*** Bartąg, luty 2016, nr 52 ***

OFIAROWANIE PAŃSKIE

NA STRONACH

ŚWIĘTA WSPOMINANA W LUTYM

właśc. Alessandra Lucrezia Romola
(ur. 23 kwietnia 1522 we Florencji,
zm. 2 lutego 1590 w Prato) – święta
Kościoła katolickiego, mistyczka,
wizjonerka, stygmatyczka.

3

NASZA KUCHNIA

Tegoroczny karnawał jest
dość krótki, czas zacząć
myśleć o pączkach,
faworkach, chrustach,

oponkach i różach bo wielkimi krokami zbliża się
Tłusty Czwartek, który rozpoczyna ostatni
tydzień karnawału.

W tym dniu – wedle tradycji – dozwolone jest
objadanie się tymi tłustymi, pysznymi łakociami.
I oto kilka przepisów na tłuste pyszności –
Jelenie różki, Rurki z kremem, Pączki – Potworki.

10

ROCZNICE HISTORYCZNE 2016

Do dzisiejszego numeru
autor przygotował
najważniejsze rocznice
historyczne bieżącego roku

pod znakiem „Jubileusz 1050-lecia Chrztu
Polski”. Oczywiście tylko te najważniejsze, gdyż
ważnych dat dotyczących w jakikolwiek sposób
naszej historii jest o wiele więcej.

13

GŁOSIK ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Obchodzimy wyjątkowy rok
miłosierdzia. Czy wiecie jak najlepiej
go przeżyć i konkretnie wprowadzić
w życie to, o czym mówi Papież
Franciszek? W dzisiejszym

numerze możemy przeczytać, co proponuje
s. Ewa Bartosiewicz.

Poza tym o Objawieniach Maryjnych w Heede,
którego dostąpiły cztery małe dziewczynki, w
wieku od jedenastu do trzynastu lat. Były to:

Anna Schulte, Greta i Maria Ganseforth, a także
Susanne Bruns.

17

„BĄDŹCIE MIŁOSIERNI, JAK OJCIEC WASZ JEST MIŁOSIERNY”

Wraz z ogłoszeniem przez
papieża Franciszka

Nadzwyczajnego Jubileuszowego

Roku Miłosierdzia (od 8 grudnia 2015 r. do 20
listopada 2016 r.) towarzyszy nam logo, czyli
graficzny znak rozpoznawczy, tego Roku
Świętego. Jego autorem jest ojciec Marko Ivan
Rupnik. Poprzez swoją sztukę ojciec Marko
Rupnik w przepiękny sposób wyraża najwyższą
miłość Boga do człowieka. Bogactwo i głębię
tych treści możemy dostrzec także w logo Roku
Miłosierdzia.

Na co zwrócić uwagę?

20

SYMBOLIKA

Kościół jest miejscem
głoszenia Słowa Bożego,
sprawowania Eucharystii,
innych sakramentów
i sakramentaliów,

miejscem naszej wspólnej i indywidualnej
modlitwy. W dzisiejszym numerze przybliżamy,
omawiane już w naszym kościele, znaczenie
i miejsce symboli liturgicznych: najważniejszy
w świątyni *ołtarz* – przed którym zawsze
pochylamy głowę, znajdujące się poza ołtarzem
świeczniki - ustawiane dla podkreślenia
szacunku i uroczystego charakteru celebracji,
krzyż – z wizerunkiem Chrystusa
ukrzyżowanego, *ambona* – miejsce głoszenia
Słowa Bożego, *miejsce przewodniczenia*.

22

Święta Katarzyna Ricci

wspominana w

LUTYM

4 lutego - Święta Katarzyna Ricci, dziewica

Aleksandra Lukrecja (wł. Alessandra Lucrezia) Romola de' Ricci urodziła się we Florencji w 1522 r. w rodzinie Piotra Franciszka (wł. Pier Francesco), naczelnika republiki florenckiej, pochodzącego ze znanej rodziny bankierów i kupców, i Katarzyny Panzaro dei Firidolfi z rodziny Ricasoli.

Po śmierci matki, gdy miała 6 lat, wychowywana była przez pobożną macochę, Fiammettę da Diacceto, a następnie oddano ją na nauki do klasztoru benedyktynek w Monticelli (św. Piotra), gdzie przeoryszą była jej ciotka, Ludwika de' Ricci.

Od najmłodszych lat wykazywała się szczególną pobożnością, w szczególności do samotnej modlitwy i kontemplacji. W Monticelli często klęczała przed krucyfiksem, do dziś tam przechowywanym i zwanym „krucyfiksem Aleksandry”. Wcześniej też postanowiła wstąpić do zakonu. Taka decyzja nie była oczywistą – były to wszak czasy rozkładu moralności i porządku... Ojciec również nie chciał wyrazić zgody...

Dopiero poważna choroba córki, i uzdrowienie uznane za cudowne, wpłynęły na zmianę decyzji ojca. Za radą ciotki odwiedziła więc kilka klasztorów, ale widząc rozprężenia w nich panujące odrzuciła je. Po krótkim powrocie do domu, w wieku 13 lat, wstąpiła w końcu do klasztoru dominikańskiego (zakon kaznodziejski, łac. Ordo Praedicatorum OP) św. Wincentego (wł. San Vincenzo) w Prato w Toskanii, założonego kilkadziesiąt lat wcześniej przez 9 siostr pragnących podążać drogą wskazywaną przez Hieronima (wł. Girolamo) Savonarolę. Dyrektorem duchowym i spowiednikiem klasztoru, w którym przechowywano prochy spalonego na stosie Savonaroli, był jej wuj, Tymoteusz de' Ricci.

Rok później, w 1535 r., otrzymała habit i przyjęła imię Katarzyny. Śluby wieczyste złożyła w kolejnym roku.

Szybko wzrastała w cnotach. Ponoć na szyi nosiła „łańcuch żelazny”, oznakę nieustannej pokuty, dwa-trzy dni w tygodniu pościła o chlebie i wodzie, ofiarując umartwienia za dusze cierpiące w czyśćcu.

Początkowo jednakże, przez pierwsze pięć lat, musiała zmierzyć się z niechęcią współsióstr, które traktowały jej pobożność i opowieści o przeżyciach mistycznych i wizjach z przywróceniem oka, co przeradzało się niejednokrotnie w poniżanie i szyderstwa.

Trudno im było zrozumieć i pojąć zmieniające się nastroje Katarzyny, oscylujące między zdrowiem a chorobami i następującymi po nich uzdrowieniami (na przykład w 1540 r., w rocznicę śmierci Savonaroli), normalnością życia codziennego i mistycznymi uniesieniami.

A były one wszak tylko przygotowaniem do tego, co miało nastąpić wkrótce...

Jej świętość i pokora ostatecznie przekonały współsiostry i została zaakceptowana. Nie tylko – wkrótce zaczęła obejmować coraz ważniejsze pozycje w klasztorze i niebawem była już jego wice-przełożoną...

Kulminacją stanów mistycznych Katarzyny okazał się luty 1542 r. Od tego momentu, przez kolejnych 12 lat, Katarzyna doświadczała cotygodniowej ekstazy Męki Pańskiej, trwającej zazwyczaj od czwartkowego południa do 4:00 po południu następnego dnia, w piątek. W niezwykle plastyczny, wręcz realistyczny sposób przeżywała - oczyma Matki Bożej - Drogę Krzyżową. Realizm unaoczniał się

i świadkowie mogli dostrzegać ślady Męki Pańskiej pojawiające się na jej ciele: cięcia po biczowaniu, rany korony cierniowej, odcisk drzewa Krzyża na ramieniu - pojawiające się w kolejności występowania w Pasji...

Ślady męki widoczne były na jej ciele przez cały tydzień...

Podczas medytacji Męki Pańskiej w trakcie uroczystości Wielkiej Nocy 1542 r. Katarzyna zachorowała. Uleczyć miał ją Zmartwychwstały Pan ukazując się jej w rozmowie z Marią Magdaleną...

W tym samym czasie na jej ciele pojawiły się stygmaty Męki Pańskiej...

Od kwietnia 1542 r., w trakcie głębokiej modlitwy i kontemplacji tajemnic Via Dolorosa, na jej palcu pojawiała się często obrączka, symbolizująca zaślubiny z Chrystusem. Jezus miał się jej objawić, w rozaśnionej postaci Przemienienia Pańskiego, i oznajmić: »Córko, otrzymujesz tę obrączkę jako obietnicę i na znak, że od tej pory, na zawsze, należysz do Mnie«.

Dla niej obrączka była złotą z diamentem - obserwujący widzieli tylko pojawiający się odcisk i zaczerwienie...

Miewała też inne wizje pozwalające jej medytować na temat stanu dusz jej współczesnych, stanu Kościoła rozdieranego protestancką herezją, i ofiarować swoje cierpienia za jedność mistycznego Ciała Chrystusa.

Wieść o ekstazach Katarzyny szybko przedostała się poza konwent św. Wincentego. W klasztorze pojawił się generał zakonu dominikańskiego Alberto Las Casas. Sprawą zainteresowała się Kuria Rzymska, po czym papież Paweł III wysłał komisję kardynalską dla jej zbadania. Nie stwierdziła ingerencji zewnętrznej i uznała nadprzyrodzony charakter zjawiska...

Któregoś dnia u bram klasztoru pojawić się miała chora kobieta i poprosić „o rozmowę ze świętą mniszką”. Drzwi otworzyła Katarzyna i odpowiedziała „Tu nie ma świętych. Święci są w niebie!” Kobieta zdała sobie aliści sprawę, że rozmawia z zakonnicą, którą wszyscy zwali „świętą z Prato” i zaczęła usilnie prosić o pomoc. I uzyskała ją - kobieta zostać miała uleczoną...

Tłumy odwiedzające były tak liczne, że współsiostry, wraz z Katarzyną, obawiając się zbyt dużej ingerencji w ich codzienną posługę, zaczęły się modlić do Pana o to, by oznaki Męki Pańskiej na ciele Katarzyny nie były tak widoczne... I w końcu zostały wysłuchane – w 1554 r. ekstazy zakończyły się...

W wieku 25 (30?) lat została dożywotnią przełożoną klasztoru i pozostała nią do końca życia. Wokół niej gromadziło się coraz więcej naśladowczyń – niektóre z nich zostały przez Kościół uznane za święte (w pewnym momencie w klasztorze było 160 siostr). Okazała się sprawną administratorką i organizatorką życia klasztorowego.

Katarzyna rozpoczęła także cichą akcję wpływania na zewnętrzne wydarzenia – zaczęła prowadzić bogatą korespondencję.

Z jej rad korzystali książęta, biskupi i kardynałowie. Korespondowała z trzema przyszłymi papieżami: Marcelim II, Klemensem VIII i Leonem XI, a także ze św. Karolem Boromeuszem, św. Filipem Nereuszem i św. Marią Magdaleną de Pazzi. Z dwojgiem ostatnich nawiązać miała kontakt w mistyczny sposób, nigdy się z nimi osobiście nie spotykając - miała ponoć dar bilokacji, czyli obecności w wielu miejscach naraz. Jedno z jej pojawień, wiele setek mil od miejsca, gdzie się znajdowała, zostało udokumentowane i stało się jednym z dowodów na procesie beatyfikacyjnym...

Do końca życia, nawet po zakończeniu mistycznych objawień, medytacja Pasji była centralnym punktem duchowości Katarzyny, którą starała się przekazać swoim współsiostrom...

Zostawiła po sobie pisma ascetyczne, utwory poetyckie i oczywiście korespondencja.

Zmarła, po długiej i ciężkiej chorobie, 2.V.1590 r. w Prato.

Po wielu przerwach i opóźnieniach w procesie beatyfikacyjnym, błogosławioną ogłosił ją Klemens XII w 1732 r.

W 1746 r. Benedykt XIV zaliczył ją do grona świętych.

Jej relikwie spoczywają w szklanej urnie w ołtarzu głównym bazyliki św. Wincentego Ferrera i św. Katarzyny de' Ricci (wł. Basilica dei Santi Vincenzo e Caterina de' Ricci) w Prato, gdzie jej duchowe potomkinie do dziś wypełniają wolę i żyją - w sąsiadującym klasztorze - według reguły św. Dominika i jej wiernej uczennicy, św. Katarzyny. Jej doskonale zachowane ciało wystawione jest na widok publiczny.

© Ewangelii słów kilka...

4 NIEDZIELA ZWYKŁA

31 stycznia 2016 (Łk 4, 21-30)

Łatwo człowiekowi przejść od zachwyty do zniechęcenia, a nawet wrogości. Przykład mieszkańców Nazaretu może być ostrzeżeniem i jednocześnie zachętą, żeby wytrwać przy Ewangelii, mimo że nauczanie Pana Jezusa stawia nam wymagania, a Jego słowa bywają trudne do przyjęcia.

5 NIEDZIELA ZWYKŁA

7 lutego 2016 (Łk 5, 1-11)

Jak Szymon Piotr – doświadczony rybak – wiemy, że najlepiej nawet rozwinięte ludzkie umiejętności mają swój kres. Gdy jednak z ufnością zaprosimy Jezusa Chrystusa do naszego życia, będziemy zaskoczeni Jego łaską, która przekracza nasze własne możliwości. Pan Bóg pomaga jednak nam nie po to, abyśmy bili rekordy. On chce, abyśmy Mu bardziej zaufali w drodze do zbawienia.

1 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

14 lutego 2016 (Łk 4, 1-13)

Na początku Wielkiego Postu Kościół przypomina o niebezpieczeństwie grożącym każdego wierzącemu. Jest nim próba podporządkowania sobie człowieka przez władcę tego świata. W scenie kuszenia Jezusa odnajdujemy przestrożę przed zbyt łatwym

przyjmowaniem kompromisów ze złem. Jezus kuszony przez szatana całkowicie zawiera się Bogu i Jego słowu, odnosząc zwycięstwo nad wszelkiego rodzaju pokusami.

2 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

21 lutego 2016 (Łk 9, 28b-36)

W wydarzeniu przemienienia Jezus przed najbliższymi uczniami: Piotrem, Janem i Jakubem, odsłania swoje boskie oblicze Syna Bożego. Dokonuje się to podczas modlitwy, czyli rozmowy Jezusa z Ojcem. Ta ewangeliczna scena zachęca nas, byśmy wykorzystywali Wielki Post do ulepszenia naszej modlitwy. Podczas osobistego kontaktu z Bogiem starajmy się bardziej słuchać tego, co On do nas mówi.

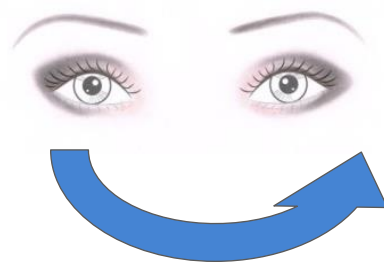
3 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

28 lutego 2016 (Łk 13, 1-9)

Tragiczne wydarzenia, jakimi były masakra Galilejczyków dokonana przez Piłata oraz śmierć osiemnastu ludzi pod murami wieży w Siloe, stały się dla Jezusa okazją do zwrócenia uwagi na konieczność osobistego nawrócenia. Tragiczne wydarzenia, także te, które dzieją się w naszych czasach nie są karą za grzechy. Czasami jednak nieszczęścia, które spotykają ludzi, powinny być dla nas okazją do zastanowienia się nad własnym życiem.

Czytaj

Uśmiechem !!!

*

Czasami kobiety są bardzo podejrzliwe w stosunku do swoich mężów. Kiedy Adam wracał późno przez kilka nocy, Ewa się martwiła.

- Prowadzasz się z inną kobietą - natarła na niego.

- To niedorzeczne - odpowiedział Adam - Jesteś jedyną kobietą na świecie.

Kłótnia się przeciągała, aż w końcu Adam zasnął. Obudziło go wtykanie palców w jego tors. To była Ewa.

- Co ty wyprawiasz? - zdenerwował się Adam.

- Liczę twoje żebra.

*

Bóg stwierdził, że Adamowi się nudzi i postanowił coś temu zaradzić. Zwraca się zatem do Adama:

- Adamie. Widzę, że ci się nudzi.

Postanowiłem. Stworzę ci istotę. Istotę, która będzie piękna, mądra i inteligentna. Cudowna, miła, będzie ci służyć i wspierać cię. Jednym słowem, stworzę ci istotę idealną!.. Ale musisz mi oddać swoją nogę.

- Nogę?!.. A co dostanę za żebro?

*

Adam i Ewa tworzyli idealną parę:

- On nie musiał wysłuchiwać, za kogo ona mogła wyjść za mąż.

- Ona nie musiała wysłuchiwać, jak gotowała jego matka.

*

Bóg mówi do Adama:

- Adam daj żebro!

- Nie dam!

- No Adam daaaj!!!

- Nie dam!

- No proszę Adam daj!!

- Nie dam, mam jakieś złe przeczucie.

*

Idzie Adam i Ewa przez Raj.

Ewa pyta Adama drżącym głosem:

- Adamie kochasz Ty mnie?

Adam odpowiada:

- A kogo mam kochać?

*

Wieczór wigilijny. Cała rodzina gotowa, stół zastawiony, czekają tylko na pierwszą gwiazdkę. Oczywiście przy stole jedno dodatkowe, puste miejsce. Nagle pukanie do drzwi.

- Kto tam?

- Strudzony wędrowiec, czy jest dla mnie miejsce?

- Jest.

- A mogę skorzystać?

- Nie.

- Ale dlaczego?!

- Bo tradycyjnie musi być puste!

*

Zima jest jak kobieta: pięknie wygląda na zdjęciach, ale w rzeczywistości wkurza już od samego rana.

*

Środek grudnia. Od dwóch miesięcy

Norwegia ma w Stanach swojego nowego ambasadora. W jego biurze właśnie dzwoni telefon.

- Dzień dobry panie ambasadorze, jestem z New York Times, dzwonię by spytać, co by pan chciał dostać na święta.

Ambasador nie jest głupi. Doskonale zna zasady, więc nie będzie żadnego skandalu.

- Proszę posłuchać, Panie Smith: nie chcę żadnego prezentu. Wykluczone! To mogłoby być postrzegane jako łapówka i ja do tego nie dopuszczę. Do widzenia.

Następnego dnia znowu telefon.

- Dzień dobry, to znowu ja, może się pan jednak namyślił i powie, co chciałby otrzymać jako prezent gwiazdkowy?

Ambasador cierpliwie wyjaśnia, dlaczego nie bierze żadnych prezentów i rozmowa wkrótce się kończy. Następnego dnia dziennikarz z New York Timesa dzwoni po raz kolejny, tym razem ambasador jest już wyraźnie wkurzony.

- Panie! Myślałem, że sobie już wszystko wyjaśniliśmy! Żadnych prezentów!

Jednak po chwili nieco się uspokaja

i spokojnym głosem dodaje:

- No dobrze, niech będzie koszyk owoców. Tak, owoce będą w porządku. Naprawdę. Teraz ambasador ma nadzieję, dziennikarz da mu spokój. To pewne, wszak owoce są niegroźne i nie spowodują niepotrzebnego skandalu.

Dwa dni później The New York Times publikuje:

Co ambasadorowie chcieliby na gwiazdkę: Niemiecki ambasador życzy sobie stabilnej ekonomii na świecie.

Francuski ambasador życzy sobie kontynuowania dobrych wschodnio-zachodnich stosunków.

Szwedzki ambasador życzy sobie, aby zniknął problem głodu trzeciego świata.

Norweski ambasador chce koszyk owoców.

Wypadek

***Młoda kobieta wracała do domu z pracy samochodem. Jechała bardzo ostrożnie, gdyż auto było nowiutkie, wczoraj odebrane i opłacone z oszczędności męża, który z wielu rzeczy zrezygnował, by móc kupić właśnie ten model.

Na bardzo zatłoczonym skrzyżowaniu kobieta zawahała się przez moment i to wystarczyło, by uderzyła zderzakiem w tył innego samochodu. Wybuchła płaczem. Jak będzie mogła wytłumaczyć tę szkodę mężowi?

Kierowca drugiego auta był wyrozumiały, ale wytłumaczył jej, że muszą wymienić sobie numery prawa jazdy i inne dane. Kobieta szukała dokumentów w plastikowej torbie. Wypadł z niej kawałek papieru. Zdecydowanym charakterem pisma napisane były te słowa: "Gdy zdarzy się wypadek... pamiętaj skarbie, że ja kocham ciebie, a nie auto!".

Powinniśmy o tym zawsze pamiętać. To ludzie są najważniejsi, a nie przedmioty. Ileż to czynimy dla przedmiotów, aut, domów, organizacji, materialnej wydajności!

Gdybyśmy poświęcali takie sam czas i taką samą uwagę osobom, świat byłby inny. Powinniśmy znaleźć czas na słuchanie, na patrzenie sobie w oczy, na wspólny płacz, na dodawanie sobie otuchy, na śmiech, spacer... tylko to zabierzemy przed oblicze Boga. Nas i naszą umiejętność kochania. Nie rzeczy, nie ubrania, ani nie to ciało...

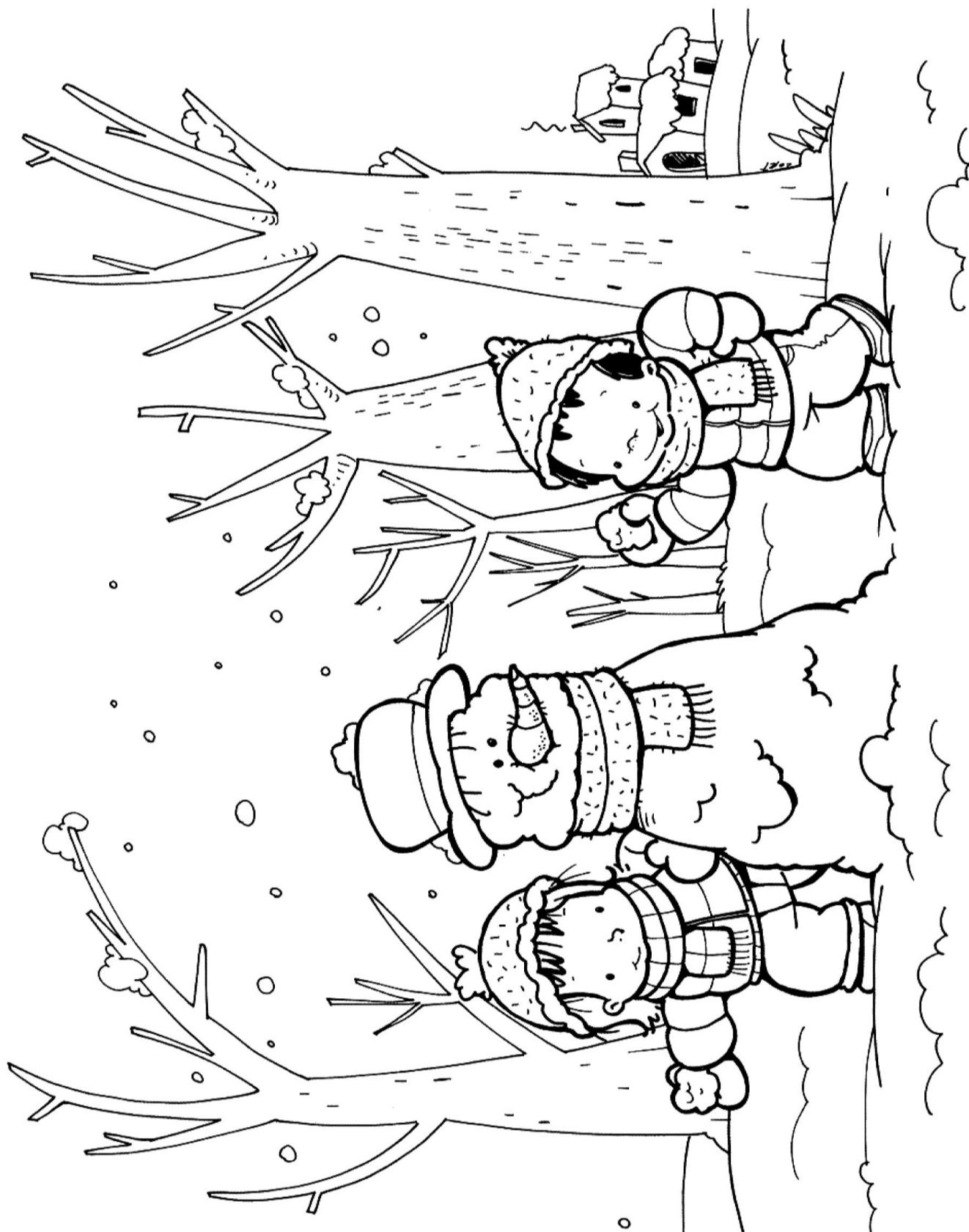
***Pewien tatuś i jego synek szli podcieniami miejskiej ulicy, przy której znajdowały się sklepy i wielkie magazyny. Tatuś niósł torbę pełną paczek i sapał ze złości mówiąc do dziecka:

- Kupiłem ci czerwony kombinezon, kupiłem ci robota, kupiłem ci zestaw piłkarzy... Co jeszcze mam ci kupić?

- Weź mnie za rękę - odpowiedziało dziecko.

Kategoria: Bruno Ferrero - opowiadania, bajki, rozważania- www.apostol.pl

Zadanie *dla*

i dla

Kiść winogron

IV Księga Mojżeszowa 13

Mojżesz wysłał dwunastu mężczyzn, na zwiady do ziemi kananejskiej. Mieli oni dowiedzieć się wszystkiego o tej krainie: czy jest żyzna, jacy ludzie ją zamieszkują. Wywiadowcy znaleźli tam tak dużą kiść winogron, że musieli ją nieść zawieszoną na kijku.

Używając kodu odkryj, co szpiegzy powiedzieli o mieszkańcach Kanaanu.

Nasza Kuchnia

Tegoroczny karnawał jest dość krótki, czas zacząć myśleć o pączkach, faworkach, chrustach, oponkach i różach bo wielkimi krokami zbliża się Tłusty Czwartek, który rozpoczyna ostatni tydzień karnawału.

W tym dniu – wedle tradycji – dozwolone jest objadanie się tymi tłustymi, pysznymi łakociami.

Życzę smacznego!

Jelenie róże

Składniki:

- 350 g mąki (+ 50 g w zapasie)
- 100 g cukru pudru
- 50 g masła
- 2 żółtka
- 3 jajka
- 60 g śmietany 18% (ok. ¼ szklanki)
- szczypta soli
- olej do smażenia
- cukier puder
- cukier waniliowy
- skórka otarta z 1 cytryny

Mąkę przesiać przez sito, dodać zimne masło i posiekać nożem. Żółtka i całe jajka wymieszać z cukrem pudrem i dokładnie wymieszać, połączyć z mąką i śmietaną. Starannie zagnieść ciasto. Rozwałkować na placki grubości 1 cm, pokroić na prostokąty o wymiarach 2x8 cm.

Każdy prostokąt ponacinać w z dłuż dłuższych boków ukośnie co 1 cm. Smażyć w gorącym oleju na złoty kolor.

Osączyć na tacy wyłożonej bibułą, posypać cukrem pudrem wymieszanym z cukrem waniliowym i skórką z cytryny.

Rurki z kremem

Składniki: (porcja na 15 sztuk)

- paczka ciasta francuskiego
- 1 jajko
- 150 g serka mascarpone
- ok. 70 ml śmietanki 30 %
- 1-2 łyżki cukru pudru (do smaku)

Ciasto delikatnie rozwinąć, pokroić na 3 pasy, następnie pokroić na kwadraty (u mnie 5). Każdą rurkę owinąć ciastem, ułożyć na blaszce wyłożonej papierem do pieczenia. Posmarować rozbełtanym jajkiem (albo samym żółtkiem).

Rurki piec w piekarniku rozgrzanym do 220°C przez około 18 minut – aż do zarumienienia.

Upieczone ciastka wyjąć z piekarnika, lekko przestudzić i usunąć z nich rurki. Ciastka francuskie szybko stygną i przyklejają się do blaszanych rurek, jeśli tak się stanie można włożyć je na chwilę do jeszcze ciepłego piekarnika i ponownie spróbować usunąć blaszki.

Zimną śmietankę ubić do niej dodać zimny serek mascarpone i delikatnie wymieszać mikserem. Na końcu dodać cukier puder do smaku i ponownie zamieszać. Rurki nadziewać szprycą z dekoracyjną końcówką.

Pączki – Potworki

Składniki:

- 150 g serka homogenizowanego waniliowego
- 2 jajka
- 170 g mąki pszennej
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- olej do smażenia

Przygotowanie:

W misce dokładnie wymieszać serek z jajkami, dodać przesianą mąkę z proszkiem do pieczenia i wymieszać. W garnku rozgrzać olej (tak 2-3 cm). Nabierać łyżeczką ciasto i za pomocą drugiej łyżeczki formować coś w stylu kuleczek i wrzucać na rozgrzany olej. Smażyć na złoty kolor z obu stron (pączków nie trzeba przewracać, są tak sprytne, że same się kulają w oleju). Odkładać do odsączenia na papierowe ręczniki lub chusteczki.

Następnie przełożyć do miski i posypać cukrem pudrem.

Święta i ważne daty - LUTY

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

2	Ofiarowanie Pańskie (Matki Boskiej Gromnicznej)
4	Tłusty czwartek
6	Ostatnia sobota karnawału
9	Ostatki
10	Popielec
14	Dzień Zakochanych (Walentynki)

2	Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, Dzień Handlowca
3	Międzynarodowy Dzień Walki z Rakiem
8	Święto Służby Więziennej, Dzień Bezpiecznego Internetu
9	Międzynarodowy Dzień Pizzy
11	Światowy Dzień Chorych
15	Światowy Dzień Młodzieży Prawosławnej
17	Dzień Kota
20	Światowy Dzień Sprawiedliwości Społecznej
21	Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego
22	Dzień Ofiar Przestępstw
23	Ogólnopolski Dzień Walki z Depresją

Rocznice historyczne 2016

pod znakiem Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski

(oczywiście tylko te najważniejsze wg mnie, gdyż ważnych dat dotyczących w jakikolwiek sposób naszej historii jest o wiele więcej)

STYCZEŃ

3 stycznia

- 60 rocznica urodzin Mela Gibsona (1956), australijsko-amerykańskiego aktora, reżysera i producenta filmowego

7 stycznia

- 70 rocznica śmierci Stanisława Mariana Kutrzeby (1876-1946), historyka prawa polskiego, profesora i rektora UJ, prezesa PAU

15 stycznia

- 140 rocznica powstania Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego (1871)

16 stycznia

- 190 rocznica urodzin Romualda Traugutta (1826-1864), generała, ostatni dyktator powstania styczniowego
- 55 rocznica powrotów arrasów króla Zygmunta Augusta na Wawel (1961)
- 70 rocznica śmierci Feliksa Nowowiejskiego (1877-1946), kompozytora, dyrygenta, autora słów Roty

19 stycznia

- 45 rocznica decyzji władz PRL o odbudowie Zamku Królewskiego w Warszawie (1971)

20 stycznia

- 190 rocznica śmierci Stanisława Staszica (1755-1826), uczonego, działacza oświatowego, gospodarczego i politycznego, organizatora i mecenasa nauki, przyrodnika, filozofa, pisarza politycznego i tłumacza

22 stycznia

- 95 rocznica urodzin Krzysztofa Kamila Baczyńskiego (1921-1944), polskiego poety, żołnierza Armii Krajowej, podharcmistra Szarych Szeregów

28 stycznia

- 405 rocznica urodzin Jana Heweliusza (1611-1687), astronoma, twórcy nowożytnej selenografii. Założyciela w Gdańsku obserwatorium astronomicznego (1640)

30 stycznia

- 300 rocznica śmierci Marii Kazimiery (1641-1716), królowej Polski

„Zaprowadzenie chrześcijaństwa”
obraz Jana Matejki z 1889

LUTY

1 lutego

- 480 rocznica urodzin Piotra Skargi (1536-1612), jezuita, kaznodziei, teologa, hagiografa i polemisty katolickiego, działacza kontreformatywnego
- 195 rocznica śmierci Jana Kozińskiego (1778-1821), pułkownika wojsk polskich, uczestnika kampanii napoleońskich

4 lutego

- 270 rocznica urodzin Tadeusza Kościuszki (1746-1817), polskiego i amerykańskiego generała, uczestnika wojny o niepodległość USA, naczelnika powstania kościuszkowskiego

6 lutego

- 105 rocznica urodzin Ronalda Wilsona Reagana (1911-2004), amerykańskiego aktora, prezydenta Stanów Zjednoczonych

15 lutego

- 75 rocznica pierwszego zrzutu Cichociemnych do Polski (1941)
- 470 rocznica śmierci Marcina Lutra (1483-1546), niemieckiego reformatora religijnego, tłumacza Biblii, pisarza

23 lutego

- 250 rocznica śmierci Stanisława Leszczyńskiego (1677-1766), króla polskiego

MARZEC

1 marca

- 560 rocznica urodzin Władysława II Jagiellończyka (1456-1516), króla Czech i Węgier

2 marca

- 95 rocznica urodzin Kazimierza Górskiego (1921-2006), trenera piłkarskiego, selekcjonera reprezentacji Polski
- 690 rocznica urodzin Ludwika I Węgierskiego (1326-1382), króla węgierskiego i polskiego

11 marca

- 130 rocznica urodzin Edwarda Rydza-Śmigłego (1886-1941), marszałka Polski, działacza politycznego

13 marca

- 500 rocznica śmierci Władysława II Jagiellończyka (1456-1516), króla Czech i Węgier

14 marca

- 245 rocznica urodzin Józefa Chłopickiego (1771-1854), generała, dyktatora powstania listopadowego

17 marca

- 95 rocznica uchwalenia Konstytucji Marcowej (1921)

20 marca

- 95 rocznica podpisania traktatu ryskiego (1921)

21 marca

- 230 rocznica urodzin Joachima Lelewela (1786-1861), historyka i polityka

KWIECIEŃ

3 kwietnia

- 130 rocznica urodzin Władysława Tatarkiewicza (1886-1980), filozofa, historyka filozofii i sztuki

14 kwietnia

- 1050 rocznica Chrztu Polski

21 kwietnia

- 90 rocznica urodzin Elżbiety II (1926), królowej Wielkiej Brytanii

23 kwietnia

- 400 rocznica śmierci Williama Shakespeare'a (1564-1616), angielskiego dramaturga i poety

MAJ

2 maja

- 95 rocznica wybuchu III powstania śląskiego (1921)

3 maja

- 225 rocznica uchwalenia Konstytucji 3 Maja (1791)

5 maja

- 170 rocznica urodzin Henryka Sienkiewicza (1846-1916), powieściopisarza, laureata literackiej Nagrody Nobla (1905)

- 195 rocznica śmierci Napoleona Bonaparte (1769-1821), cesarza Francuzów

12 maja

- 90 rocznica wybuchu zamachu majowego, nielegalnego przejęcia władzy przez obóz Józefa Piłsudskiego (1926)

20 maja

- 135 rocznica urodzin Władysława Sikorskiego (1881-1943), generała, polityka i męża stanu
- 510 rocznica śmierci Krzysztofa Kolumba (1451-1506), włoskiego żeglarza i podróżnika, odkrywcy Ameryki

24 maja

- 70 rocznica urodzin Ireny Kirszenstein-Szewińskiej (1946), lekkoatletki, złotej medalistki olimpijskiej

CZERWIEC

6 czerwca

- 175 rocznica urodzin Elizy Orzeszkowej (1841-1910), powieściopisarki

17 czerwca

- 320 rocznica śmierci Jana III Sobieskiego (1629-1696), króla polskiego
- 515 rocznica śmierci Jana I Olbrachta (1459-1501), króla polskiego

20 czerwca

- 450 rocznica urodzin Zygmunta III Wazy (1566-1632), króla Polski

25 czerwca

- 40 rocznica strajków w Radomiu Ursusie i Płocku (1976)

28 czerwca

- 60 rocznica Poznańskiego Czerwca, pierwszego strajku generalnego w PRL (1956)

29 czerwca

- 75 rocznica śmierci Ignacego Jana Paderewskiego (1860-1941), pianisty, kompozytora, pedagoga, polityka

30 czerwca

- 105 rocznica urodzin Czesława Miłosza (1911-2004), poety, eseisty, tłumacza, literaturoznawcy, laureata literackiej Nagrody Nobla

LIPIEC

2 lipca

- 50 rocznica śmierci Jana Brzechwy (1900-1966), poety, satyryka, tłumacza

5 lipca

- 135 rocznica urodzin Augusta Hlonda (1881-1948), kardynała, prymasa Polski

18 lipca

- 115 rocznica urodzin Stanisława Mikołajczyka (1901-1966), polityka, działacza ludowego, premiera rządu polskiego na uchodźstwie

25 lipca

- 1000 rocznica urodzin Kazimierza I Odnowiciela (1016-1058), polskiego księcia

30 lipca

- 75 rocznica podpisania traktatu Sikorski-Majski

SIERPIEŃ

3 sierpnia

- 115 rocznica urodzin Stefana Wyszyńskiego (1901-1981), kardynała, prymasa Polski

5 sierpnia

- 55 rocznica urodzin Aleksandra Jagiellończyka (1461-1506), króla polskiego

14 sierpnia

- 75 rocznica śmierci ojca Maksymiliana Marii Kolbego (1894-1941), franciszkanina, kanonizowanego w 1982 r.

19 sierpnia

- 510 rocznica śmierci Aleksandra Jagiellończyka (1461-1506), króla polskiego

WRZESIEŃ

9 września

- 420 rocznica śmierci Anny Jagiellonki (1523-1596), królowej polskiej

19 września

- 465 rocznica urodzin Henryka III Walezego (1551-1589), króla Polski i Francji

23 września

- 40 rocznica powstania Komitetu Obrony Robotników

24 września

- 195 rocznica urodzin Cypriana Kamila Norwida (1821-1883), poety, prozaika, dramaturga, rzeźbiarza, malarza, grafika
- 395 rocznica śmierci Jana Karola Chodkiewicza (1560-1621), hetmana wielkiego litewskiego

PAŹDZIERNIK

3 października

- 20 rocznica przyznania Nagrody Nobla Wisławie Szymborskiej

17 października

- 320 rocznica urodzin Augusta II Sasa (1696-1763), króla polskiego

26 października

- 85 rocznica rozpoczęcia procesu brzeskiego (1931)

LISTOPAD

4 listopada

- 70 rocznica założenia UNESCO (Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury)

15 listopada

- 100 rocznica śmierci Henryka Sienkiewicza (1846-1916), powieściopisarza, nowelisty, publicysty, laureata literackiej Nagrody Nobla

GRUDZIEŃ

5 grudnia

- 105 rocznica urodzin Władysława Szpilmana (1911-2000), kompozytora i pianisty
- 115 rocznica urodzin Walta Disneya (1901-1966), amerykańskiego twórcy filmów rysunkowych

8 grudnia

- 510 rocznica obrania na sejmie piotrkowskim Zygmunt I Starego na króla Polski

12 grudnia

- 430 rocznica śmierci Stefana Batorego (1533-1586), króla Polski

13 grudnia

- 35 rocznica wprowadzenia w Polsce stanu wojennego (1981)

14 grudnia

- 105 rocznica zdobycia bieguna południowego przez norweskiego badacza polarnego Roalda Amundsena (1911)

Jarosław Kulik

GŁOSIK ŻYWEGO RÓŻAŃCA

luty - 2016

Różaniec... szkołą wiary!

Obchodzimy wyjątkowy rok miłosierdzia. Czy wiecie jak najlepiej go przeżyć i konkretnie wprowadzić w życie to, o czym mówi Papież [Franciszek](#)? Przeczytajcie, co proponuje s. Ewa Bartosiewicz.

Wczoraj spotkałam Jezusa. Nie na Eucharystii, nie na Adoracji, ale na ulicy. Poprosił mnie o coś do jedzenia, ale ja się bardzo spieszyłam i nie mogłam mu pomóc.

Biegłam, żeby zdążyć na chociaż pół godziny modlitwy w Godzinie Łaski. A to przecież była ważna Godzina Łaski, bo zaczynał się równocześnie Rok Miłosierdzia! Nie byłam jednak całkiem bez [sumienia](#) i pomyślałam, że skoro się spieszę, to może zrobię wyjątek od nie dawania ludziom gotówki i jednak wygrzebię coś z portfela. Niestety miałam tam tylko 50 zł banknot. Zamknęłam portfel i przepraszając pana, nie spojrzawszy mu nawet w oczy, pobiegłam dalej.

I w pewnym momencie mnie tknęło, co ja właściwie zrobiłam? W szkole omawiam z uczniami przypowieść o miłosiernym samarytaninie, uczynki miłosierdzia i scenę umycia stóp uczniom przez Jezusa. Mówimy o roku miłosierdzia i o tym, że mamy pomagać sobie wzajemnie, a ja nie byłam w stanie zatrzymać się na chwilę, by nakarmić człowieka, bo spieszyłam się na modlitwę? Egzamin obłany z kretesem.

W grudniu Papież [Franciszek](#) otworzył na oścież drzwi Bazyliki Św.

„Dobry Samarytanin”: Miłość w działaniu

Łk. 10:36 Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?
37 On odpowiedział: „Ten, który mu okazał miłosierdzie.” Jezus mu rzekł: „Idź, i ty czyn podobnie!”

Piotra, rozpoczynając ten szczególny rok jubileuszowy. Tylko, że w tym roku nie chodzi o to, żebyśmy doświadczili szczególnego miłosierdzia ze strony Pana Boga, bo On jest maksymalnie miłosierny każdego dnia. On jest nieskończenie miłosierny, więc nie może być bardziej w tym roku.

Ten rok jest dla nas.

Żebyśmy w końcu przestali robić sobie wymówki jak kapłan i lewita, tylko zakasali rękawy i wzięli się do roboty na serio. Oby nam życie przynosiło coraz więcej okazji do nauki, bo to nie ma być miłosierdzie w teorii, ale do głębi duszy i do szpiku kości praktyczne.

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITW

Ogólna: Abyśmy opiekowali się światem stworzonym, który otrzymaliśmy jako bezinteresowny dar, żeby go pielęgnować i chronić dla przyszłych pokoleń.

Ewangelizacyjna: Aby wzrastały szanse na dialog i spotkanie wiary chrześcijańskiej i ludów Azji.

OBJAWIENIA MARYJNE

HEEDE

1937

Królowa Wszechświata i Królowa Dusz Czyścicowych

Matka Boska ukazała się w Heede ponad 100 razy w latach 1937-1940. Objawienia dostąpiły cztery małe dziewczynki, w wieku od jedenastu do trzynastu lat. Były to: Anna Schulte, Greta i Maria Ganseforth, a także Susanne Bruns. Przez dwa tygodnie dzieci postrzegały Maryję tylko wizualnie, potem Matka Boska powiedziała do Anny Schulte: „Dużo się módlcie dzieci!”, oraz nakazała im przychodzić co wieczór.

Maryja kazała nazywać się Królową Wszechświata i Królową Dusz Czyścicowych (Królową Biednych Dusz). Objawienia rozpoczęły się w dzień zaduszny, na cmentarzu, więc

prawdopodobnie Matka Boża nadając sobie tytuł „Królowa Biednych Dusz” nawołuje do modlitwy za zmarłych.

Dzieci spytały się jej „w jakiej modlitwie chciałyby być czczona?”, na co odpowiedziała że w Litanii Loretańskiej.

24 października 1939 roku nakazała dzieciom, oznajmić duchownym to, co im powiedziała. Pewnego dnia Maria Ganseforth zobaczyła, że Maryja płacze. Na pytanie dlaczego, odpowiedziała tylko: „Dzieci módlcie się”

19 października 1940 roku Maryja powierzyła każdemu dziecku z osobna pewną tajemnicę i nakazała zdradzić ją tylko i wyłącznie Ojcu Świętemu, jak też się stało.

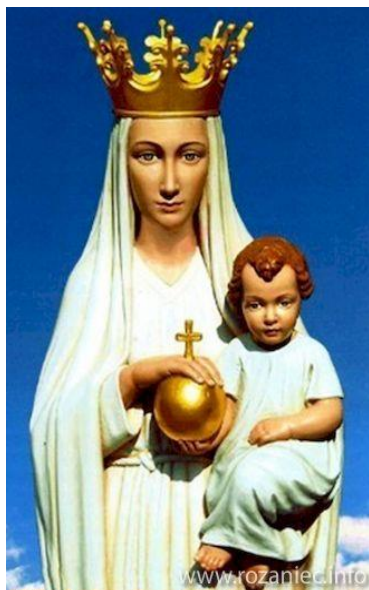
3 listopada 1940 roku dziewczynki ujrzały Matkę Bożą po raz ostatni. Ponownie przekazała każdej z nich tajemnicę, pobłogosławiła i rzekła: „Bądźcie oddane Bogu i dzielne. Odmawiajcie często różaniec! Żegnajcie moje dzieci, do zobaczenia w niebie”.

Do Heede pielgrzymowało coraz więcej ludzi. Chociaż gestapo usiłowało zatrzymać ten napływ pielgrzymów okazało się to niemożliwe. 22 września 1945 roku Grete Ganseforth otrzymała przesłanie od Jezusa: „Jest moim pragnieniem, by wypowiedzi mojej

Najświętszej Matki i moje były znane możliwie na całym świecie. Ludzie w większości będą się z tego cieszyć. Jednak wielu nie skorzysta z tej łaski. Tego, co mówiła w Fatimie moja Najświętsza Matka i co Ja mówiłem, wysłuchało bardzo niewielu. Jest moim życzeniem, by to, co tobie powiedziałem, poznał każdy z osobna, tak, aby ludzie mogli to rozważyć. [...] Kiedyś będą musieli zdać przede Mną rachunek i rozliczyć się z otrzymanych ode Mnie łask”

21 listopada 1945 roku Grete objawiła się również Maryja i powiedziała: „Ludzie powinni szczególnie modlić się w Heede i odbywać pokutę za grzeszników abym mogła uratować jak najwięcej osób. Heede stanie się głównym ośrodkiem

nawracania grzeszników. Chorych będę uzdrawiać tylko wówczas, gdy wykażą się prawym charakterem. Ludzie będą odczuwali wielką tęsknotę za Heede” (tamże: 97-98). Należy zaznaczyć, że objawienia wszystkich dziewczynek nie były jednakowe. Grete Ganseforth była połączona z Maryją aż do śmierci poprzez głos wewnętrzny. Ona także ofiarowała swoje życie jako pokutę za ludzi błędzących.

„BĄDŹCIE MIŁOSIERNI, JAK OJCIEC WASZ JEST MIŁOSIERNY”

(Łk 6,36)

Wraz z ogłoszeniem przez papieża Franciszka Nadzwyczajnego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia (od 8 grudnia 2015 r. do 20 listopada 2016 r.) towarzyszy nam logo, czyli graficzny znak rozpoznawczy, tego Roku Świętego. Jego autorem jest ojciec Marko Ivan Rupnik- urodzony w 1954r. w Słowenii jezuita, a także absolwent rzymskiej Akademii Sztuk Pięknych. Mieszka i pracuje w Rzymie, ale tworzy sztukę duchową dla całego świata. Najbardziej może być nam znany jako autor i wykonawca dekoracji w kościele górnym w Centrum św. Jana Pawła II „Nie lękajcie się” w Krakowie, w nowej świątyni z relikwiami św. Ojca Pio w San Giovanni Rotondo, a także w Sanktuariach Maryjnych w Lourdes i Fatimie. Jest również autorem ikony- mozaiki Matki Bożej Stolicy Mądrości, która została подарowana przez

Jana Pawła II środowisku akademickiemu całego świata i w Olsztynie peregrynowała w 2005r.

Poprzez swoją sztukę ojciec Marko Rupnik w przepiękny sposób wyraża najwyższą miłość Boga do człowieka. Bogactwo i głębię tych treści możemy dostrzec także w logo Roku Miłosierdzia.

Na co więc warto zwrócić uwagę?

- Nawiązując do Jezusa Dobrego Pasterza, przedstawia Go jako dźwigającego na swych ramionach zagubionego, zranionego człowieka - Adama, a w nim każdego z nas. Niesie go na sposób noszenia owiec, trzymając bezpiecznie jedną ręką za nogę, a drugą za rękę.
- Twarz Syna Bożego zbliżona do twarzy dźwiganego dokonuje **cudu przemiany**. Widać to najbardziej w spojrzeniu. Z czworga oczu Jezusa i człowieka pozostaje

tylko troje - jedno jest wspólne! Chrystus widzi oczami człowieka, a człowiek oczami Chrystusa. Także broda dzwiganego przypomina nam serce.

- Tłem obrazu są owalne, koncentryczne kształty o kolorze stopniowo jaśniejącym. Wyraźnie sugerują ruch Jezusa, który wyciąga i podnosi człowieka z mocy ciemności- niewoli grzechu, szatana, piekła. Jezus zstępuje tam , aby oswobodzić grzesznika, który sam by nie dał rady. Jednocześnie Chrystus stoi na krzyżu, który wynosi Go do góry. Wyzwala człowieka przez moc krzyża, przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Widzimy rany na Jego rękach i nogach, ale już bez gwoździ.
- Logo ma kształt mandorli - migdału. Jest to bardzo ważne dla ikonografii zwłaszcza średniowiecznej, gdyż pokazuje przenikanie się dwóch natur: boskiej i ludzkiej; świata natury i świata nadprzyrodzonego. To właśnie miłość Boga - człowieka przenika i przemienia każdego z nas.

Widzimy więc, jaką niezwykłą katechezą miłosierdzia jest obraz Roku Jubileuszowego. Pokazuje tajemnicę miłosiernej miłości Boga, który dał nam Swego Syna, aby wyzwolić nas z niewoli grzechu; okazać nam swoje przebaczenie, wsparcie, pomoc, nadzieję.

A może ułatwi także nam bycie miłosiernym dla siebie nawzajem? I nie tylko czasami, w Roku Miłosierdzia - ale jak najczęściej, na stałe.

Magdalena

W oparciu o:

- tygodniki „Niedziela”, „Gość Niedzielny”, „Idziemy”,
- ksiądz Roman Tkacz SAC- Peregrinus,
- własne przemyślenia.

Symbolika

Ks. Stanisław Hołodok

Kościół i jego wyposażenie

Kościół jest miejscem głoszenia Słowa Bożego, sprawowania Eucharystii, innych sakramentów i sakramentaliów, miejscem naszej wspólnej i indywidualnej modlitwy.

Ołtarz ma być postrzegany przez nas jako najważniejszy w świątyni, bowiem jest on miejscem uobecniania się ofiary Chrystusa i Kościoła, a także uczty ofiarnej, w której mamy brać udział. Ołtarz jest także ośrodkiem dziękczynienia, które spełnia się przez sprawowanie Eucharystii. W Ogólnym Wprowadzeniu do Mszału Rzymskiego (polskie wydanie z 2004 r.) - dalej (OWMR 295- 308) czytamy, że w kościele, zwłaszcza nowym, winien być tylko jeden ołtarz dla podkreślenia jednej ofiary naszego Pana Jezusa Chrystusa wśród nas uobecniającej się. Inny mógłby być, jeśli zachodziłaby taka potrzeba, w jakiejś zamkniętej od nawy kaplicy. Ma to być ołtarz stały, tzn. tak zbudowany, że łączy się ściśle z posadzką i nie może być przesunięty; również wolno stojący, czyli taki, który można obejść wokół i celebrować „twarzą do wiernych”. Ołtarz winien być zbudowany (szczególnie mensa) z jakiegoś trwałego materiału: kamienia, granitu, marmuru, piaskowca. W takim ołtarzu zaleca się umieścić relikwie świętych męczenników lub wyznawców, czyli takich, którzy poprzez naturalną śmierć odeszli do wieczności. Stały i wolno stojący ołtarz należy w uroczystym obrzędzie poświęcić (dawniej konsekrować). Czyni to biskup poprzez modlitwę, pokropienie wodą święconą i namaszczenie olejem Krzyżma św. Ołtarz ma znajdować się w prezbiterium, w miejscu wyodrębnionym z wnętrza kościoła przez pewne podwyższenie albo odmienną formę i wystrój. Należy go tak usytuować, aby „rzeczywiście stanowił ośrodek, ku któremu spontanicznie zwracać się będzie uwaga całego zgromadzenia wiernych”.

Ołtarz powinien być przykryty przynajmniej jednym białym obrusem dla uczczenia sprawowania Pamiątki Pana (Mszy Świętej) i podkreślenia Uczty eucharystycznej, w której bierzemy udział. W przyozdabianiu ołtarza należy zachować umiar. Myślimy tu o żywych kwiatach, które należy ustawić w pobliżu ołtarza a nie na jego mensie. Wolno nam zdobić ołtarz kwiatami w okresie wielkanocnym, zwykłym, Narodzenia Pańskiego i jako novum - także w Adwencie. Jednakże w tym okresie należy pamiętać, aby stawiane kwiaty nie uprzedzały tej radości, którą ze sobą przynosi uroczystość Narodzenia Pańskiego. Natomiast nie zdobi się ołtarza kwiatami w okresie Wielkiego Postu, za wyjątkiem czwartej niedzieli zwanej Laetare oraz uroczystości, które w czasie wielkopostnym przypadają. Jeżeli jest w prezbiterium dawny ołtarz, należy go zdobić z umiarem, aby było widoczne, że ołtarz wolno stojący jest miejscem centralnym sprawowania kultu eucharystycznego.

Świeczniki (świece woskowe), ustawiane dla podkreślenia szacunku i uroczystego charakteru celebracji, lepiej jak znajdują się poza ołtarzem, ale też można je umieścić na mensie tak jednak, aby nie przesłaniały wiernym celebracji. W dzień powszedni (zwykła Msza

Święta) mogą być zapalone dwie świece. Natomiast podczas Mszy Świętej z ludem w niedziele, uroczystości i święta, a także podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu, zapalamy cztery bądź sześć świec. Siódmą świecę zapalamy, gdy celebryje biskup diecezjalny. Można ją zapalić także przy celebrach innych biskupów.

Także na ołtarzu lub obok niego należy umieścić **krzyż** z wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego. Krzyż powinien być jeden w prezbiterium, dobrze widoczny dla zgromadzonych wiernych. Może być to krzyż niesiony w procesji i przy ołtarzu ustawiany. Jeżeli jest inny stały krzyż w prezbiterium, to krzyż niesiony w procesji powinien być pozostawiony na czas liturgii w godnym miejscu. Krzyż winien być przy ołtarzu także poza liturgią, aby nam przypominał zbawczą mękę Chrystusa i złożoną na ołtarzu krzyża w Wielki Piątek ofiarę za nas Ojcu, uobecnianą podczas każdej Mszy Świętej.

Na ołtarzu powinny być tylko te przedmioty, które są konieczne do sprawowania Mszy Świętej, tzn. ewangeliarz (księga z tekstami Ewangelii, a nie lekcjonarz) od początku celebracji aż do ogłoszenia Ewangelii; od przygotowania darów do puryfikacji naczyń: kielich, patena, puszka, jeśli jest konieczna do konsekracji, korporał, puryfikaterz, palka i mszał. W sposób dyskretny należy umieścić urządzenie wzmacniające głos celebransza (mikrofon). Przy ołtarzu nie powinny mieć miejsca obrzędy wstępne Mszy z ludem, także nie powinno się od ołtarza głosić homilii i podawać ogłoszeń duszpasterskich.

Ambona (OWMR 309). Znaczenie i godność Słowa Bożego wymagają, aby w kościele było ono głoszone z miejsca, na którym w czasie liturgii słowa spontanicznie skupia się uwaga wiernych. Winna być w kościele jedna stała ambona, umieszczona w prezbiterium, „korespondująca” z ołtarzem, w jego pobliżu. Ma być to ambona stała (nie można jej przesunąć) i wykonana także jak ołtarz ze szlachetnego materiału. Ambonę należy wyposażyć w dobre nagłośnienie i należyście oświetlić. Nową ambonę należy pobłogosławić zgodnie z obrzędem zamieszczonym w księdze Obrzędy błogosławieństw.

Z ambony wykonuje się jedynie czytania Pisma Świętego, psalm responsoryjny, orędzie wielkanocne w Wigilię Paschalną. Z ambony można wygłosić homilię i podać intencje modlitwy powszechnej. Godność ambony wymaga, aby wstępował na nią tylko głoszący słowo Boże poprzez czytania, jak też homilię. Nie można z ambony wykonywać komentarzy liturgicznych, prowadzić śpiewu (dyrygent, kantor), podawać ogłoszeń parafialnych. Nie można też od ambony wykonywać obrzędów wstępnych Mszy Świętej ani też jej zakończenia.

Miejsce przewodniczenia dla kapłana oraz inne siedzenia (OWMR 310). Krzesło kapłana powinno podkreślać jego funkcję jako przewodniczącego zgromadzenia liturgicznego i kierującego modlitwą. Nie powinno mieć jednak charakteru tronu. Lepiej byłoby, aby ono było ustawione „twarzą do wiernych”, aby było widoczne, a przewodniczący zgromadzenia miał kontakt wzrokowy z wiernymi. Przed oddaniem do użytku krzesło celebransza należy pobłogosławić zgodnie z obrzędem zamieszczonym w księdze Obrzędy błogosławieństw. Przed tym krzesłem (sedilią) wolno ustawić pulpit (jednakże nie może mieć on charakteru ambony), aby na nim można było położyć mszał lub inne teksty liturgiczne. Od krzesła powinno się rozpoczynać obrzędy wstępne Mszy Świętej, na nim pozostaje celebrans podczas czytań, z krzesła niekiedy (według uznania celebransza) wolno w postawie siedzącej wygłosić homilię. Od krzesła też należy podawać ogłoszenia duszpasterskie.

W prezbiterium należy umieścić siedzenia dla koncelebransów i dla tych kapłanów, którzy znajdują się podczas liturgii w strojach chórowych w prezbiterium, choć nie będą koncelebrowali. Takie też miejsca winni mieć diakoni i inni usługujący (**cdn**).

Parafialna Demografia

styczeń * styczeń * styczeń * styczeń * styczeń * styczeń * styczeń

Sakrament Chrztu:

1. Agata Muckus

5. Kamil Mazuruk

2. Zofia Ewa Fornalska

6. Łucja Małgorzata Gogacz

3. Filip Arkadiusz Kur

7. Iga Lechtańska

4. Olivier Paweł Onisk

Błogosławieństwa Bożego w wychowaniu i dawaniu świadectwa żywej wiary dla nowo ochrzczonych przez rodziców i rodziców chrzestnych oraz całą naszą Wspólnotę.

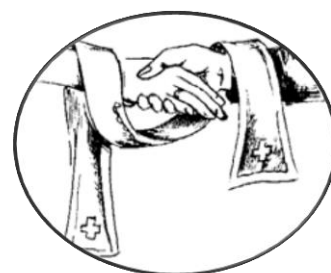
/Każde ochrzczone dziecko w naszym kościele sanktuaryjnym powierzamy Bożej Opatrzności i upamiętniamy perłą umieszczoną obok łaskami słynącymi obrazu Bożej Opatrzności/

Sakrament Małżeństwa:

1. *Rafał Szosta i Aleksandra Włodyka / 02./2016/*
2. *Karol Mikołaj Mikszuta i Monika Deptuła / 16./2016/*

Szczęść Boże Młodym Parom

Odeszli do domu Ojca, aby żyć

wiecznie:

1. *Józef Mościan ur. 12./I.1954 Ruś. Zm. 04./2016. Olsztyn.*

Pogrzeb 07./2016r./ cmentarz parafialny w Bartągu/

2. *Filip Studniak ur. 23./II.2008r. Olsztyn. Zm. 4./2016r. Olsztyn.*

Pogrzeb 08./2016r./ cmentarz parafialny w Bartągu/

**Wieczne odpoczywanie racz im
dać Panie...**

1. W wydarzeniu opisywanym w dzisiejszej Ewangelii można zobaczyć jakby *résumé* Jezusowej misji: będzie nauczać, uzdrawiać, ale w końcu zostanie odrzucony przez swój naród i wydany na śmierć. Stanowi ono również zapowiedź, że za wierność Chrystusowi trzeba czasem zapłacić najwyższą cenę. Prośmy Go zatem, by nam pomagał być wiernymi i by umacniał nasze świadectwo

2. W najbliższy wtorek, 2 lutego, przypada święto Ofiarowania Pańskiego.

W naszej polskiej tradycji nazywane jest świętem Matki Boskiej Gromniczej. Msze Święte w naszym kościele będą sprawowane o godz. 10:00 i 18:00. Na początku każdej Mszy Świętej będzie miał miejsce obrzęd błogosławieństwa świec. Przynieśmy zatem ze sobą gromnice. Niech staną się one znakiem obecności Chrystusa – światłości świata. Zapalajmy je, jak mówi stara polska tradycja, w chwilach trwogi i zagrożenia, aby o tej Bożej obecności i Opatrzności sobie nieustannie przypominać.

3. W tym dniu już po raz 20. będziemy obchodzić Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Otoczmy więc naszą modlitwą tych, którzy przez składane śluby zakonne czy inne zobowiązania pragną całkowicie ofiarować swoje życie Panu Bogu, żyjąc według rad ewangelicznych czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Tego dnia zakończy się również przeżywany od listopada 2014 r. Rok Życia Konsekrowanego, podczas którego próbowaliśmy poznawać piękno i radość tej formy życia całkowicie oddanego Panu Bogu. Składane w to święto ofiary zostaną przeznaczone na wsparcie kontemplacyjnych wspólnot zakonnych w naszej Ojczyźnie.

4. W środę, 3 lutego, z okazji liturgicznego wspomnienia Świętego Błażeja, którego czcimy jako orędownika w chorobach gardła, wieczorną Mszę Świętą o godz. 18:00 odprawimy o tym Świętym. Na zakończenie pobłogosławimy świece oraz udzielimy specjalnego błogosławieństwa za jego wstawiennictwem.

5. W tym tygodniu przypadają pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca.

W czwartek podczas wieczornego nabożeństwa otoczmy modlitwą tych, którzy opuścili wszystko, by pójść za głosem Pana Jezusa, oraz tych, którzy ten głos słyszą, aby nie bali się za nim podążać. Msza Święta o godz. 18:00

W piątek przed południem odwiedzimy z Komunią Świętą starszych i chorych parafian. Po południu od godz. 17:00 adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi świętej. Na zakończenie adoracji w duchu wynagrodzenia za grzechy całego świata odmówimy litanie ku czci Bożego Serca. Z racji przypadającego w tym dniu wspomnienia Świętej Agaty na Mszach Świętych o godz. 18:00 pobłogosławimy przyniesiony chleb.

W sobotę zapraszamy natomiast przed wieczorną Eucharystią zapraszamy na wspólną modlitwę Różańcową. Zmiana tajemnic Różańcowych i wspólna modlitwa Żywego różańca o godz. 17:30.

6. Jubilatom i solenizantom składamy najserdeczniejsze życzenia. Tym, którzy korzystają z czasu ferii zimowych, życzymy bezpiecznego i przyjemnego wypoczynku. Pozdrawiamy również wszystkich wypoczywających w naszej wspólnotcie.

Intencje Mszalne

IV NIEDZIELA - 31.I. 2016

08:00 - 1. † Teresa Kulig w 16 rocznicę śmierci.
- 2. † Józef Mościan- ojciec / 9 rocznica / † Józef Mościan i za zmarłych z rodziny.

10:00 - 1. † Ludwik Józef Malewski / 30 dzień od śmierci /
- 2. † Rodzice Michał i Regina Nadstawni, o łaskę nieba prosi córka z rodziną.
- 3. † Marek Wasilewski / 5 rocznica / prosi rodzina Wasilewskich.

12:00 - O dar Bożego bł. i dar zdrowia dla Kajetana Stachowiak w 7 rocznice urodzin.

15:00 - † Eugeniusz Santor / 30 dzień od śmierci /.

18:00 - W intencji parafian.

Poniedziałek - 1.II. 2016

18:00 - wolna

Wtorek - 2.II.2016. OFIAROWANIE PAŃSKIE / MB Gromnicznej /

10:00 - † Jan Chrzanowski / 29 rocznica /.

18:00 - W intencji osób z Apostolatu " MARGERITKA" modlących się za kapłanów z naszej parafii.

Środa - 3.II. 2016 św. Błażej, biskup Sebasty

18:00-W intencji Wspólnoty Odnowy w Duchu świętym "Kana Galilejska".

Czwartek - 4.II. 2016 / pierwszy czwartek miesiąca /

18:00 - Dziękczynno-błagalna w kolejną rocznicę Sakramentu Małżeństwa Teresy i Antoniego Krześlak.

Piątek - 5.II. 2016 św. Agata / pierwszy piątek miesiąca /

18:00 - wolna

Sobota- 6.II. 2016 św. Paweł Miki z 25 towarzyszami / pierwsza sobota miesiąca/

18:00 - W intencji Wspólnoty Różańcowej "Źródło" od Matki Boskiej Gietrzwałdzkiej / Bartąg - zelatorka Weronika Szostak /.

V NIEDZIELA - 7.II. 2016

08:00 - 1. † Ojciec Stanisław Podsiadlikowski / 20 rocznica śmierci /.
- 2. † Józef Mościan w 30 ty dzień od pogrzebu.

10:00 - 1. † Roman / mąż / 7 rocznica i † Wiesław / syn / zmarli z rodziny Nałęczów.
- 2. † Janina i Józef Kowalewscy.

12:00 - † O łaskę nieba dla Filipa i dar Bożego błogosławieństwa w jego rodzinie.

15:00 - 1. O dar Bożego bł. dla Małgorzaty Marii w 4 rocznice urodzin i opiekę Matki Bożej dla rodziców i siostry.

- 2. † Klara i Rudolf Wornowscy i za zmarłych z rodziny.

18:00 - W intencji Parafian.

Popielec

*„Panie, czymże ja jestem przed Twoim obliczem?
Prochem i niczem”.*

*„Od ciemnej grudki prochu; która smoli ręce,
z namaszczeniem rzuconej w Popielcową Środę,
cichutką radość wzbiera.*

*O rzuć prochu więcej, na warkocz, na czuprynę,
w książeczkę, na brodę...*

*Bo przecież od tej grudki – wiosna w drzwiach kościoła,
(...) będzie więcej spowiedzi i dobrych uczynków,
wiele rzeczy skradzionych powróci w czas krótki
a wszystko się rozpocznie po prostu od Środy,
i właśnie od popiołu...
od smolącej grudki”.*

Ks. Jan Twardowski

Porządek mszy świętych:

Dni powszednie 18.00
Niedziele 8.00, 10.00 – suma
12.00 – msza rodzinna, 15.00, 18.00

Adres kontaktowy: parafiabartag.pl

Godziny otwarcia Kancelarii:

Czwartek 18.40 – 20.00
Sobota 9.00 – 12.00

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA Św. Jana Ewangelisty
SANKTUARIUM BOŻEJ OPATRZNOŚCI w Bartągu ul. Św. Jana 3, 10-687 Olsztyn
BANK PKO SA I O. w Olsztynie 22 1240 1590 1111 0010 0107 4483

Rada redakcyjna: * Ks. Leszek Kuriata * Alicja Romanowska * Izabela Jurzyńska
* Marta Januszkiewicz * Jarosław Kulik * Marcin Szupieńko * Małgorzata Kołakowska

